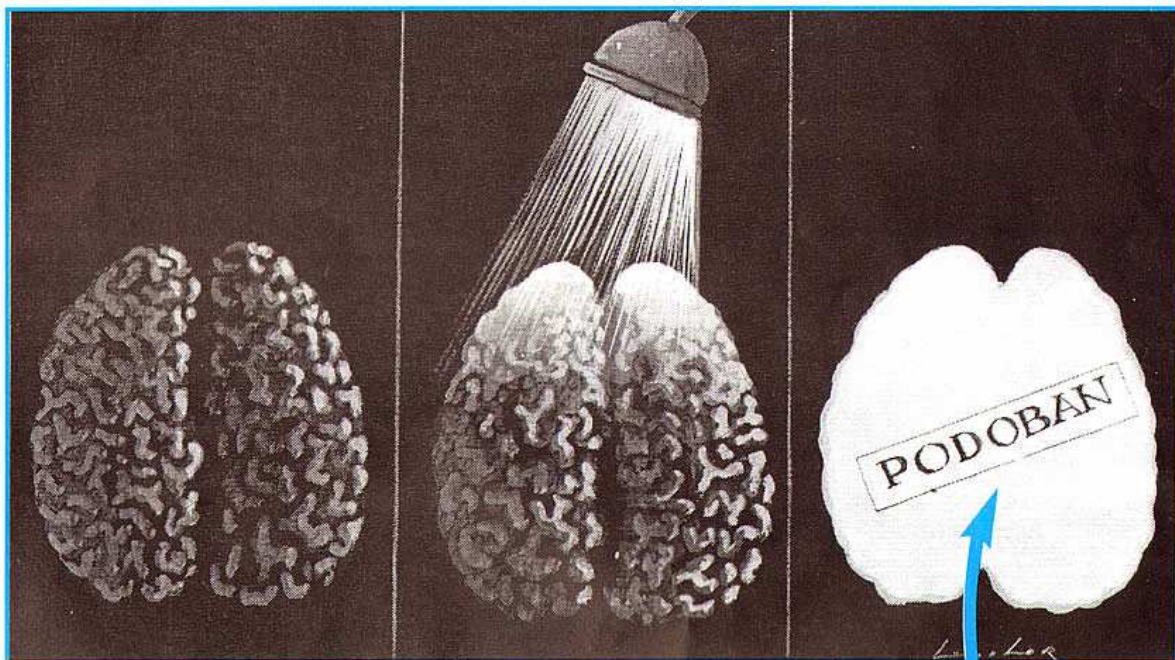

ŽUČ

HUMORISTIČKA ZAVISNA NOVINA

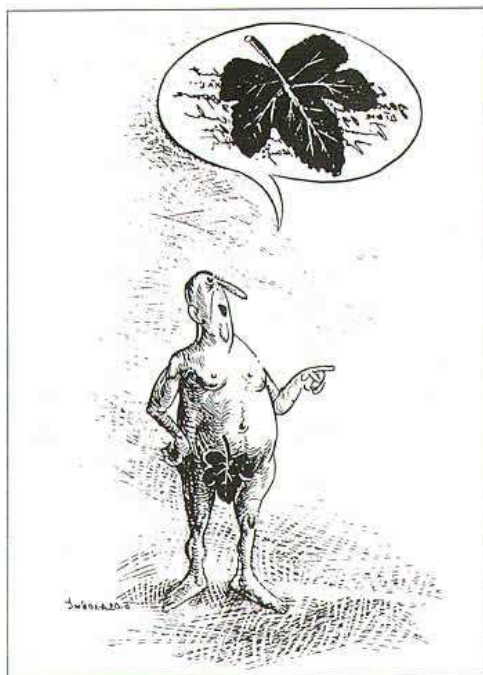
Godina: **druga** Serija: **B** Broj: **3**
Cijena: s festivalskim popustom **1DM**

Ko kupi, kajaće se, ko ne kupi — kajaće se!

Ako su Crnogorci najčistiji Srbi,
kakvi su ^{tek} ostali...

Radomir Racković

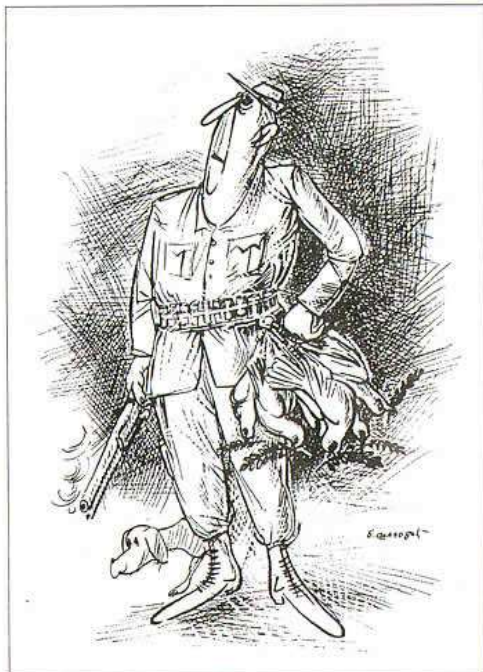
Crnogorce su proglasili neradnicima, jer nijesu orali Obilića poljanu.

Guslari su većinom bili slijepci, pa smo se međusobno poubijali.

Nijesu vam tačne „terazije“:
— Crnogorci su mnogo teži.

Srbija i Rusija su uvijek pomagale Crnu Goru:
— „Hrani sina, pa šalji na vojsku!“

Svako se češe de ga SVRBI, a Crnogorac
— de ga SRBI!

Boško Odalović

Ako sam prisvojio
nečiji asorizam,
neka mi se izvine:
— Ko vas je
gonio da se
istrčavate?

Pružiš im prst,
a oni oće tri.

Orao nam ima dvije
glave, koje ne mogu
jedna drugu očima
videti!

Jezik nas povezuje, ka-
da zakažu drugi organi.

Čovjek je postao od
majmuna, a neki Crno-
gorci — od majmuna
srpskog porekla.

U pamet se dobro Crnogorci! — Desno!.. Još desno!..
Malo dalje!.. — SAD!

Nama je i — DOBRO JUTRO!
— predgovor za DOBAR DAN!

Poslije velike nužde, okrene se za sobom
da vidi koliko ga nema.

Batina ima dva kraja, a to nije dovoljno za naše potrebe.

Muve bježe od aplauza, i kad neka govna aplaudiraju!

Vratio bih se malo u prošlost: — do Konavala.

Lako je prati pare, ali
— peglanje je zajebano!

I Adam je imao
oruži list!

Ko pjeva zlo ne misli!
— Ako to nijesu
rodoljubive pjesme.

Jugosloven je čovjek,
koji je rođen u šest repu-
blika i dvije pokrajine.

Kako sve koristimo ča-
snu riječ, veći nam je
rečnik časnih, nego
stranih riječi.

Crnogorci su u svoju
prijestonicu — mnogo
(u)lagali.

Crnogorci su neradnici,
jer znaju svoj posao!

Izdavač:
Kulturno informativni
centar "BIJELI PAVLE"
Danilovgrad

Rukopisi i pare se ne vraćaju
Telefoni: 069 033 117, 081 244 645
Poštarina plaćena u gotovini, honorari na veresiju,
Devizni žiro račun:
55101-678-6-27013 "Montenegrobanka"

Direktor i čelni urednik:
Dragan Mitov Durović

Odgovornost kolektivna
- pojedinačna:
Radojica Bulatović

Urednik
za tekst:
Radomir Racković

Urednik
za karikaturu:
Luka Lagator

Grafički
urednik:
Ratko Mugoša - Mugi

Elektronski slog i prelom:
Bojan Popović
"Medeon" — Podgorica

Dobrotvor ŽUČI

HKS

d.o.o. Štamparija
81000 Podgorica.

B. Odašević

Anagram Broja:

**KOST U NIŠTA
— VOJA!**

DIGAO JE...

**POŠTENO,
KA VAZDA!
Nego što!**

Svaka Jugoslavija je, na kraju krajeva, predratna!

Rade Jovanović

U KOLORU, VN V DALJINSKI

Ne može čovek više ni po hleb, mleko i novine normalno da ode, kao što odu normalni ljudi u normalnom svetu — nego sve gleda, osvrće se, i strepi hoće li ga, kako i sa koje strane klepiti kakva nenormalna pojava.

U razvijenijim sredinama, urbanim što bi se reklo, došlo je čak dotle da na jednog iole normalnog (što po trotoaru koliko-toliko normalno hoda, u radnje i nadležstva ulazi i svoja posla gleda) dođe desetak i više onih što drhtavo stranaju i uza zid se k'o prebijena pašćad vuku — ne bi rekao čovek nego se i po najvedrijem danu od neke nevidljive kiše pod strehu sklanjaju.

Ako već i nije, pitanje je dana kad će svaki koji nije zabezeknut, koji nije zabečen, sluđen, uvrnut ili makar malo nakrivo nasaden — postati sumnjiv organima gonjenja, a možda čak i Vrhovnom savetu odbrane.

Doduše, kako da se i bude normalan — posle svega što nam se događalo i dogodilo!

Preživeli smo i sramotu, i Golgotu. Preturili smo preko glave i preko tankog, najtanjeg, tolika toga da bi i dvaput veći i tripud jači od nas — i brže, i lakše pali na daleko niže grane nego što smo mi, ako su takve nizine uopšte moguće, ako naučnici nisu i s kriptodepresijama zabrljivali nešto.

Nije, Boga mi, daleko dan kad će se i čuda nedočudena događati na svakom koraku, na svakom mestu i u svakoj prilici i neprilici.

Ne budi primenjeno, eto baš juče odem po hleb, mleko i novine, pa navratim, uzgred, i u radnju u kojoj nemam posla, jer nemam poslilo, ali, rekoh, bar da me želja mine, da se setim detinjstva i radosni daleke, kad — ude jedan i reče: "Dobar dan".

Ljubazni prodavac samo što se nije srušio kad je to čuo. Ovde se to poslednji put čulo one godine kad nam je bila došla neka ekskurzija iz Vučjeg Doła, pa dve curice i jedan dečkić ušli da kupe bombone i onda u horu, kao da im ko diriguje, rekli: "Dobar dan".

Bilo kako bilo, kad se prodavac malo pribrao, koliko-toliko,

protrljao oči i uši, uštinuo se i nakašljao, reče mu taj:

— Čuo sam da ste vi najsnabdevenija radnja u ovom gradu.

— Trudimo se, gospodine, mo se.

— Imate li štucne, štrudle, štančne, klamfe, vangle, cvikcangle i drikere?

— Imamo.

— A imate li "afteršejv", viski i tomahavk?

— Imamo.

— A "kamember", "bri" i "rokfor"?

— Imamo.

— Odlično. A imate li sintisajzer i razvodnu kapu za mala, srednja i velika ulegnuća sa adapterom za kriptodepresiju?

— Naravno.

— A karakondžule?

— Vi se šalite, gospodine. Po karakondžulama je ova radnja čuvena, ne samo ovde, nego u celom svetu!

— Sjajno! Vidim da ste ozbiljna radnja, da imate sve što je potrebno savremenom čoveku danas i ovde, ali ja sam, ipak, došao u pomalo specijalnu kupovinu...

— Izvolite.

— Želeo bih da kupim nekoliko poslanika, ako imate dobar izbor.

— Najbolji!

— Mogu li da ih vidim?

— Kako da ne, gospodine. Evo, ova trojica su u kategoriji opornih kandidata. Ovo im je bio jubilar, deseti pokušaj u jubilarnoj, stotoj stranci... Inače, sva trojica su elokventni, da ne kažem rečiti, daleko bilo, i u dobroj su kondiciji.

— Fino, fino.

— Naš asortiman je stvarno na nivou, gospodine. Imamo političara svakakve vrste, ne samo poslanika. Evo jednog s ogromnim iskustvom u prethodnoj vlasti, ali je potpuno očuvan: kao da se nikad ničim nije bavio, kao da nikad ništa nije mislio, kao da nikad ništa nije radio, kao da nikad ni za šta nije odgovarao...

— Zanimljivo.

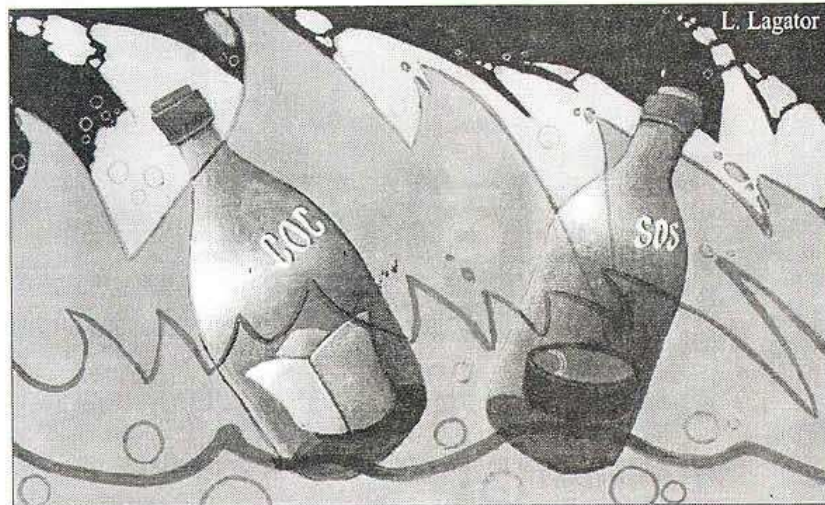
— Posebno se ponosimo asortimanom političara koji su i na struju i na baterije; oni najbrže menjaju...

— ...I boje i stranke?

— Da, da, u koloru su, a rade na daljinski.

— Hvala vam, vi ste zaista najbolji. Poslaću dečka da nam kupi pe-šes poslanika i jedno tuce profesionala — reče čudni kupac i, pre nego izađe, dodade: — Do videnja.

Ljudi, narode, da se nekome još i omakne "Dobar dan", ali da se danas i ovde, na ovim prostorima što bi rekli bilmezi, omakne još i "Do videnja" — tome se niko nije nadao, to nas je kao grom iz vedra neba pogodilo, to je čudo jedno najčudnije... Nemojte to kome pričati, neće vam verovati, kao što, vidim, ni vi meni ništa od svega ovog ne verujete. ■

ŠTURI MBU KALA MRI

Kralj Nikola na umoru
blagosilja Prizren KFOR-u!

Jugoslavija im je na srcu.
I nigdje više!

Jugoslavija se nikad neće raspasti...
Ni jednu sudbonosnu akciju ne dovedemo do kraja!

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★
★ Čuvajte mi Jugoslaviju! ★
★ Vraćam se u Crnu Goru. ★
★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Srbija i Crna Gora su unijele državnost u Jugoslaviju.
Ostale republike — iznijele.

Ide Tito preko Romanije i pita:
„Gdje je ovdje Republika Srpska?”
„Nijesmo odavde!” —
odgovaraju, pravdajući se, Njemci.

★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★
★ Narod je zaslužio Orden zasluga za rukovodioce. ★
★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★★

Jedni ne biraju sredstva da bi došli do cilja,
drugi ne biraju cilj da bi došli do sredstava!

Parodija

O STAJTE NDJE

Ne ostajte ovdje... Sunce tuđeg neba
neće vas grijati, ni ovo nije...
Podite jednog dana, ako treba,
u tuđinu. Tim bolje što prije!

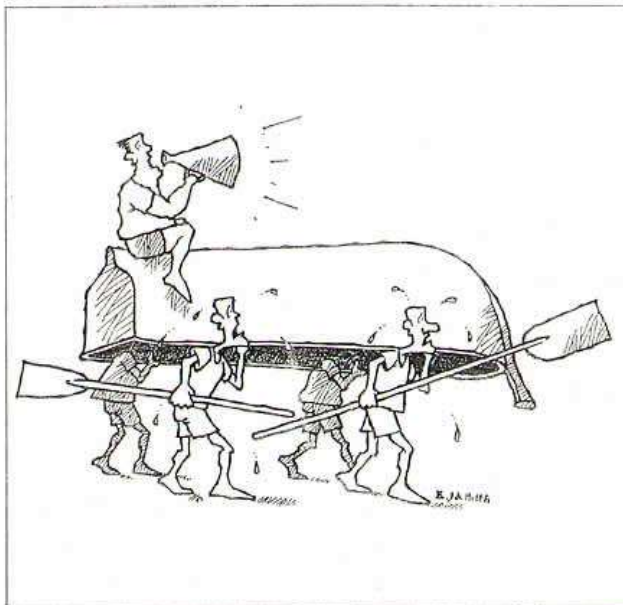
Od svoje majke treba bolju naći,
a majka vaša bila vam je Juga.
Ovdje se teško, vrlo teško snaći:
praznina, pustoš i golema tuga!

Ovdje vam bratski svako grlo steže.
U tuđem svijetu vole i ne vole...
Odavde svi koji mogu bježe —
odriču se raja za gladne i gole!

Ne dajte suzi da se s oka seli,
a ako se otme neka lice vlaži.
Ovdje ste samo sa Sizifom peli.
Varljiva je sreća kad se gore traži!

Bez vas bi domovina sirotica bila,
ni sa vama neće ispuniti snove,
nesebično širi Ikarova krila —
u zagrljaj vjerne sljedbenike zove!

Ostanite ovdje ako nema kuda.
Samo trag se gubi što se više sije.
Krava mudro ćuti pa postane luda!
A ni sunce zorno što je bilo nije!

YU(A)FOLIZMI

Срби и Crno gorci

Najnoviji meteorološki izveštaj za Jugoslaviju:
VREMENA VIŠE NEMA!

Zahvaljujući političarima, Jugoslavija više nije deljiva ni sa dva!

Gde bi Jugoslaviji bio kraj da joj se nije primakao!?

Crnogorski političari nikako da se dogovore kome će pripasti
Crna Gora, a kome Srbija!

Tragedija Srba i Crnogoraca je što su ostali bez gaća, a ne vole se!

Kad se setim kako su se Srbi i Crnogorci voleli, bojim
se da će još dugo patiti!

Treća Jugoslavija je brak iz ljubavi.
A znamo da nema ljubavi bez patnje!

Ovo nam je tek treća Jugoslavija.
A znamo da treba izbrojati do deset da bismo se smirili!

Srbi i Crnogorci su jedan narod. Kako to lepo
guslar kaže: „Jedna raja, a dva gospodara!“

Srbi su nebeski narod. Crnogorci su drugovi odozgo!

Klaćemo se međusobno. Nemamo nikog bližeg!

Srbijom nikad neće vladati tuđa ruka.
Ne daju Crnogorci!

Jugosloveni su se podelili na srećne i dugovečne!

Srbi i Crnogorci su jedan narod. Koji вреди za dvojicu!

Srbija i Crna Gora su se po treći put
raspale na Jugoslaviju!

HAPPY GRAMI

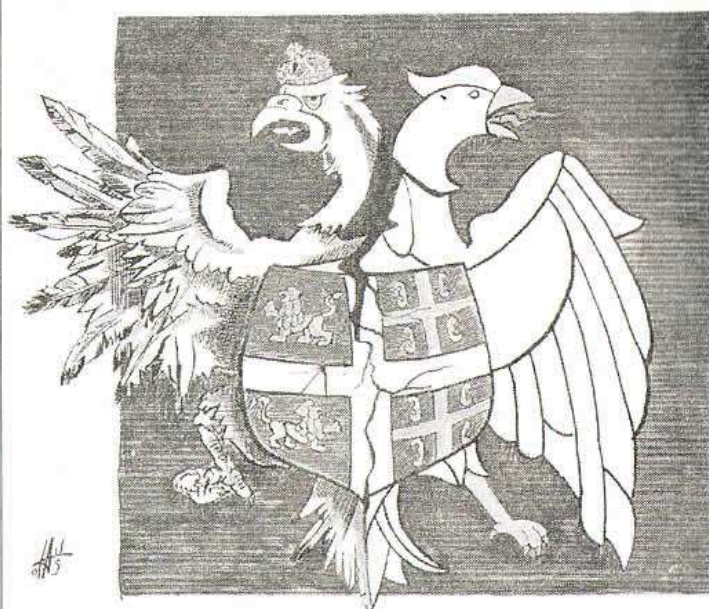
Srbi i Crnogorci bili su jedno...
Sve dok nisu rešili da žive zajedno!

▽▽▽
Za vlast nema
teže kazne
od zabrane
da se „mazne“!
▽▽▽

Zbogom, oružje! —
biće parola dana
kada se konačno
rešimo buzdovana!

▽▽▽
Grob ili rob,
nama je svejedno
kada već ne mogu
dva dobra zajedno!
▽▽▽

ŽIVELI SMO LEPO,
AL' NAS JE STIGLA KAZNA:
NISMO VEROVALI DA JE LEPOTA
PROLAZNA

UDARNE RUPE

Kod nas nema ništa od čuda,
a čudo je da išta ima.

Tek kad smo uzeli stvar u svoje ruke,
do kraja smo se osramotili.

Sreća je da oni ne smrde
koliko su kvarni.

Pametni mute pa love,
a budale čekaju da se izbistri.

Ova pobjeda je legendarna,
malo ko u nju vjeruje.

Moj odgovor je tačan,
ali je netačno vaše pitanje.

Vrag je odnio šalu,
a niko ne prijavljuje krađu.

Čudo se dogodilo tek kad je čarobni štapić
poprimio dimenzije motke.

Ja imam redovnu ishranu.
Jedem se iznutra.

Što navodno pametniji više popušta,
to navodno ljudi više zateže.

Mi obilježavamo i poraze,
zato nam svaki rezultat odgovara.

ISPREKIDANA

DŽOKEJI

Prvi je jahao na čelu kolone
A čelo nasamarene milione
Drugi je jahao do besvijesti
pa ga je narod morao stresti.

PROMJENE

Overi, pa proneveri
Upotrebi ga, pa baci
A potom "ruke operi"
Pre nego počnu suzavci.

STIMULANS

Da mi je para, da kupim viagru
pa da poprimim "konjske crte"
i posređujem svu ovu bagru
što nas skoro stoleće trte.

ŠPIJUNAŽA

Ako je iko s Gospodom "na vezi"
Neka mu šalje tajne signale
Da ni slučajno ne silazi
Jer svud su Golgote procvjetale.

LINIJA

Goran Čelčanin

NOVI LJUDI

Naša porodica bila je uvek ljuta opozicija tako da smo bili oduševljeni kada je najzad srušen diktatorski komunistički režim. Slavilo se i veselilo u našoj kući do kasno u noć, a da nismo ni slutili kakve nas obaveze tek čeka ju. A trebalo je izgraditi novo društvo, sa novim ljudima koji će povesti zemlju u bolju budućnost. Tako se naša porodica našla pred velikim iskušenjem novog vremena.

Na Glavnom odboru opozicije našeg grada zaključeno je da u našem gradu niko nije bio zvanično opozicija sem nas, pa smo prinuđeni da formiramo novu gradsku vlast. Svesni svoje istorijske odgovornosti, na kućnom sastanku doneli smo konačne odluke. Ženu, kao dugogodišnju iskusnu do-

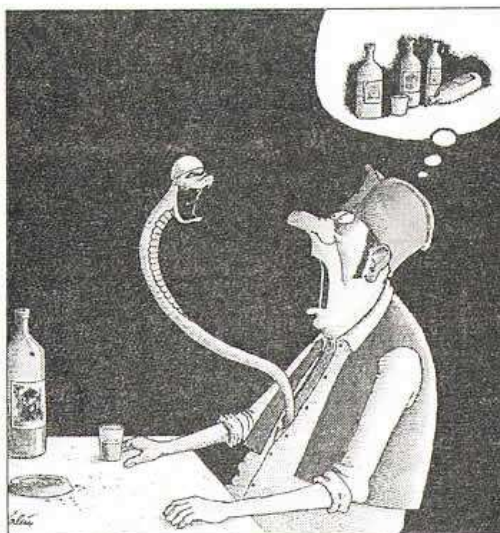
maćicu, postavili smo na mesto Predsednika gradske vlade. Babu, kao velikog trgovačkog eksperta, imenovali smo za direktora gradske pijace. Čerka se odlučila za mesto direktora srednje škole, sa nadom da će je tako možda i završiti.

Sin je insistirao na mestu direktora gradskog zelenila, tvrdeći da jednostavno obožava travu. Deda je bio nezamenljiv kandidat za direktora bolnice, s obzirom da je do sada bolovao od svih otkrivenih i nekoliko neotkrivenih bolesti. Ja sam, teška srca, i svestan velike odgovornosti, pristao da budem Gradonačelnik.

Preostale funkcije popunili smo komšijama, kumovima i užom rodbinom, vodeći strogo računa da su uvek bili simpatizeri opozicije, tj. naše porodice.

Onda smo krenuli u izgradnju novog društva.

S. Simić

PIŠI KAKO GOVORIŠ,

Početkom školske godine prekide čitanje strofa učitelj pa postavi pitanje: šta je to katastrofa?

Katastrofa je kad zec oglođe vočke zimi!
odgovori mudro đacić s puno žara
al' od prosvjetne glave prijekor primi:
katastrofa je kad se sruši avion pun političara
šteta je kad zec oglođe vočke zimi!

Potkraj školske godine nakon propitivanja naučenih strofa upućujući strog pogled put svakog djeteta inspektor prosvjetni zapita:
šta je to katastrofa a šta šteta?

I opet đace mudro puno stvaralačkog dara
da odgovor dade na se primi
pa reče sa puno žara:
katastrofa je kad se sruši avion pun političara
ali to nije šteta, šteta je kad zec oglođe vočke zimi!

Brane Moconja
(Republika Srpska)

Zoran Rankić

*Svaki Srbin u po
jednoj državi.*

Tačan sat uvek pokazuje različito vreme.

Čopor za vodom trči dok ga ne stigne.

*Da li je uvela lepota
svežija od sveže ružnoće.*

To što nisu jedino je što su.

*Čutanje je zlato
koje po potrebi menja za gotov novac.*

Kad očaj kuca na vrata nije vreme za tugu.

Maši rukama, maši — poleteti nećeš.

*Ova situacija dosta dugo traje
tako da samo što nije počela.*

ČITAJ
KAKO JE
NAPISANO

DUGOVANJA

ZA NAŠU REVOLUCIJU,
DANAS MNOGE VEŽE JEDINO „13–tojulka“!

Zadužili smo cijeli svijet!
Najzaduženija smo zemlja na planeti!

Pojedini narodni poslanici dobri su
— SAMO ZA SVATOVE!

Piće ga prati non-stop.
Vozi kamion u Pivari.

Dok smo svijali gnijezdo otegli smo jaja.

U kakvim vremenima živimo
ŽUC nam dođe kao dezert!

Kakvi smo ne bi bilo čudno da udarimo
cijenu i majčinom mlijeku!

Upalite mi svijeću kao da me nema.
Juče su mi isključili struju!

Okrugli sto nije održan
zbog nedostatka kvoruma.
Švedski sto je bio
SAMO tako posjećen!

Od 186 priznatih država u svijetu,
38 zemalja po broju stanovnika
manje su od Crne Gore.
Pa neka mi sad neko kaže
da je Crna Gora mala!

BISERNICA

U Dobroti je lako dobar biti.

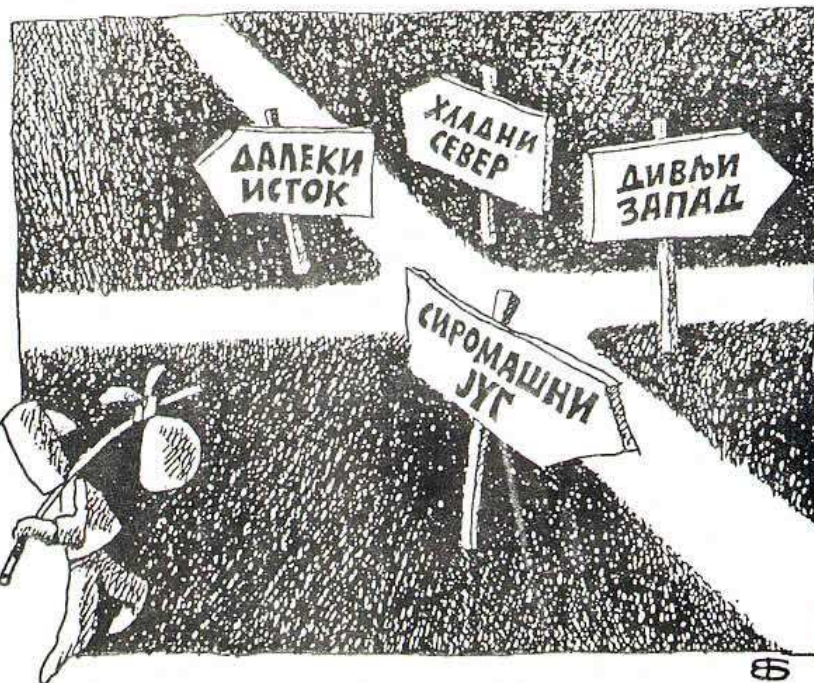
Čistačica je ostala
na brisanom prostoru.

Kada postaneš lojalan,
sve ide k'o podmazano.

Zmija krije noge,
ali pokazuje zube!

Pružimo šansu prostižutkama.
Zašto da se potucaju po svijetu?

Vladan Čizmović – Čiki

LJEŠNJANIN PROSJACI

Naišla grupa prosjaka preko Lješanske nahije. Gleda jedan poštenu Lješnjana prosjake pa mu se na njih sažalilo. Pozvao ih je u kuću, zaklao im i ispekao jagnje i dobro ih ugostio. Kako su prosjaci došli na Cetinje, to su se hvalili na Lješnjana koji ih je pošteno srio, ugostio i ispratio.

Čuo to Gospodar i pozvao Lješnjana na Cetinje. Kada je ovaj došao, Gospodar je sa njim počeo razgovor:

- Jesi li ti ispekao jagnje prosjacima?
- Jesam gospodare.
- A zašto? opet će Gospodar.
- Zato, Gospodare, što će prosjaci o tome pričati po narodu, a da sam to jagnje ispekao tebe, za to ne bi niko znao, odgovori Lješnjana.

NAPOJNICA

Došli dva Bjelopavlića na danilovgradski pazar. Bilo je to davno. Na pazaru prodaju Turci kojekakve kućne potrepštine. Jedan od ove dva Bjelopavlića riješio da kupi poprug za konja. Drugi mu pravi društvo.

— Koliko košta ovaj poprug? reče Bjelopavlić i pokaza na njega.

— Pedeset dinara, odgovori Turčin.

Bjelopavlić izvadi pare, plati poprug, Turčin mu ga spakova i pruži i pri tome mu reče:

— Srećan ti bio i dugo ga nosio.

— E, kad si mu ga tako čestitao, evo ti još 10 dinara da popiješ piće, reče Turčinu Bjelopavlić što je pravio društvo ovome koji je kupio poprug.

Vojislav A. Vujotić

PRAZNU LONCU NE TREBA POKLOPAC

Jedan visoki rukovodilac došao u posjetu manastiru. Kirilo, po običaju, otključa vrata, prekrsti se, poljubi vrata i uđe a za njim uđe i rukovodilac s kapom na glavi. Kirilo ga opomenu, no on ne bješe voljan da skinje kapu. "Skinite kapu, gospodine — reče mu Kirilo — to je kulturni običaj da se učini u svakoj zatvorenoj prostoriji, a kamo li u božjoj kući. Ukoliko nećete, ja Vam neću ništa više ni reći ni pokazati". On nevoljno skide kapu, stavi je na neku škrinju i ceremonijal se ipak završi na lijep način. No, kad su izašli napolje on se tek tada sjeti da je zaboravio kapu unutra, pa reče igumanu: "Vi mene smetoste i zbuniste pa, eto, zaboravih kapu u crkvu". "Ništa ne mari, praznu loncu ne treba poklopac", konstatova otac iguman, i tada se obojica srdačno nasmejše.

DIPLOMA

Raspravlja društvo u kafani o pravima i dužnostima u našem društvu, pa kritikuju praksu da se kod nas, mimo ide u svijetu, ne cijeni rad nego samo diplome. Ako imaš diplomu ne treba ti više ništa. Ima ih koji nikad nijesu "uboli olovkom" ali imaju diplomu i platu "deru", te dobru, ako nema diplome džaba mu i što zna i što radi, može sve "pozlatiti", ali para nema. Usred diskusije ubaci se i Kirilo: "Danas ni Njegoš ne bi mogao nide da se zaposli, pošto nije imao diplomu, okapao bi na birou rada". Malo preduši pa dodade: "E, mogao bi da igra košarku, bio je visok". Raspoloženje prisutnih se odmah promijenilo i razgovor se nastavi u veselijim tonovima.

Sveštenomonah

Kiril Raičević – Podostroški

DODATNE (Z)FORMACIJE

Nas mogu samo malo da ubiju jer u nama života skoro da i nema.

Nismo se takmičili u ubijanju. Mi ne mešamo sport i politiku.

Kakav si mi ti patriota
kad te nema na listi ratnih zločinaca?!

Ratni zločinci neće ostati nekažnjeni!
Ima da ih grize savest do kraja života.

Dobilo smo medijski rat. Sada ceo svet zna za našu sramotu.

Mi smo se rukama i nogama borili za kulturu dijaloga.

Malo je reći da mi celovito informišemo javnost.
Mi dosta toga i dodajemo.

Nije da se hvalimo, ali ima i gorih od nas.

Čim se pomene političko rešenje problema,
naši građani beže u skloništa.

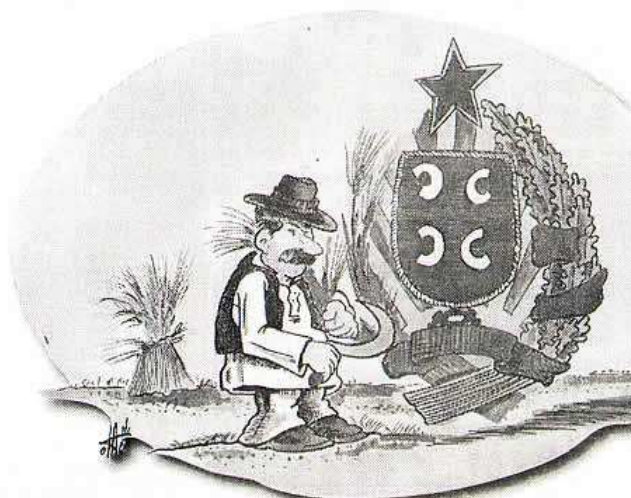
Jedan čovek je za sve kriv!
Slučaj je hteo da to bude baš onaj za koga smo svi glasali.

Kad su mu rekli da je govno, živ se pojeo.

Žene me seksualno zlostavljaju. Stalno me izbegavaju.

Jedva čekam da me mobilišu. Čim dođu po mene, počecu da pucam.

Možda nisam genije, ali jedino to znam da radim.

Glumac

Glumci se dele na naturšćike, amatere, profesionalce, zvezde i Zorana Radmilovića. Naturšćici igraju sebe, amateri glumataju, profesionalci glume, zvezde šmiraju, a Zoran — to je već nešto autentično.

Nekad su glumce smatrali protivama, a sada su to najveća gospoda. Ovi u srednjim godinama su lepi, i muško i žensko, jer je nekad to bio kriterijum za prijem u glumce. Kad je, svojevremeno, Belmondo razbio taj kliše, i kad su se u Holivudu pojavili Dustin Hofman i ostali kepeci, kod nas je još uvek važila lepota. Voja Brajović mora da se ubija od dobrih uloga da bi pokazao kako nije samo lep. Što se ženskih glumaca tiče, tu još zaostajemo, još uvek biramo samo lepe.

Glumac izuzetno ceni — sebe. Zato pisce i smatra pomoćnim osobljem i u pozorištu, i na filmu, i na televiziji. Pogotovo kad je monodrama u pitanju. Na prvim plakatima, pisac je potpisan sitnije od autora plakata, a već na drugoj ga nema. Izbrisan je. Njegovu ulogu preuzima glumac i kaže: U onoj mojoj melodrami... Provincijske glumačke zvezde idu i dalje: "Sve ono što je Tenesi Vilijams napisao ne bi vredelo da ja to nisam i osmislio i oživeo." Pisci su za glumce nužno zlo. Preziru ih, dok se od reditelja boje, iako ih mrze.

O kolegama, sve najgore. Osim u časnim izuzecima kad kolega odapne baš na daskama koje život znače.

Medu glumcima je veliko socijalno raslojavanje. Velikim zvezdama nisu dosta ogromni honorari, već se ne libe da reklamiraju deterdžente, pivo, šampone... A oni ozbiljniji — čajeve i G 17 plus. Oni drugi, koji žive od plate, od koje ne može da se živi, tvrde da su pravi umetnici, a ne tezgaroši, da im takav novac ne treba, iako im ga niko i ne nudi. Oni su privrženiji Šekspiru nego televizijskim mletačkim trgovcima. I ne samo na sceni, karakternu ulogu imaju u životu. Karakter je to, brale, prode sve kafane i ne svrati, sve dok ne ude u pozorišni bife. Tamo ima vodeću ulogu. Uloga mu tečno ide, sve dok ne dode vreme plaćanja. E tu je statista.

Oni prvi su navikli na novac, luksuzan život i aplauze, pa i kad su na fudbalskoj utakmici i čuju aplauz, ustaju i klanjaju se levo i desno. Prepoznaju ih na ulici, klinici traže autograme, a još nije zabeleženo da su saobraćajni policajci nekoj zvezdi naplatili kaznu. Kako jedan policajac da kazni jednog Velimira Živojinovića, jednog Valtera!?

I oni drugi imaju nekakve privilegije: znaju ih komšije, a u sednim bakalnicama daju im ulje i šećer ispod tezge. Oni prvi imaju sve preko tezge.

Publika ne ceni glumca ili glumicu koji nisu igrali u "Boljem životu" i koji se nisu nekoliko puta razveli.

Najveća želja jednog glumca nije neka uloga u Šekspiru ili Čehovu, već da režira. Režiseri mrze glumce, jer su ovi popularni, a glumac mrzi režisera, jer smatra da ga neopravdano smatraju pametnim. Mnogi glumci sanjaju ulogu života u režiserskoj stolici.

Kad glumac dobije nagradu za životno delo, to je pouzdan znak da prestane da plaća lekarske račune i potraži zgodno grobno mesto. Mora da bude sprema da tu tragičnu scenu odigra što uverljivije.

Dragutin Minić — Karlo

DORČOLSKI BERBERIN

Lica:

1. Dorčolski berberin
2. Nasapunjano lice

I čin

U jednu dorčolsku berbernicu ulazi lice pod brojem dva.

Dorčolski berberin nanosi četkom sapun licu pod brojem dva i pripoveda o tome kako bi ove, bez razmišljanja, odugovlačenja i odlaganja trebalo isporučiti Haškom tribunalu.

Nasapunjano lice čuti.

Dorčolski berberin sapunja i pripoveda o tome kako bi ove trebalo uhapsiti, a potom i strpati u zatvor, pri čemu i bajbokana ima da im ne gine.

Nasapunjano lice čuti.

Dorčolski berberin još uvek sapunja i pripoveda o tome kako bi ovima trebalo sve oduzeti, pri čemu su konfiskacija, nacionalizacija i privatizacija samo prvi i to najmanji koraci.

Nasapunjano lice čuti.

II čin

Dorčolski berberin uzima kožni kaiš, oštri britvu i povišenim glasom pripoveda

kako prema ovima ne treba imati milosti, dok o nekom popuštanju ne bi smelo da bude ni govora.

Nasapunjano lice čuti.

Dorčolski berberin i dalje oštri britvu i govori da sa ovima nikakav dijalog ne dolazi u obzir i da ih sve treba po kratkom postupku, uz, eventualno, preki sud.

Nasapunjano lice čuti.

III čin

A ti čutiš, čutiš, uzvikuje Dorčolski berberin i prislanja oštricu britve na grlo Nasapunjanog lica.

Nasapunjano lice, glavom bez obzira, ali još uvek na ramenima zaglavljuje vrata dorčolske berbernice.

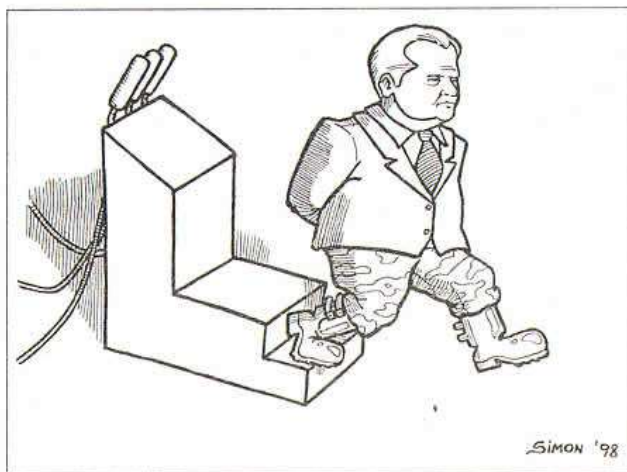
U rukama dorčolskog berberina ostaje samo pena.

Dorčolski berberin je pri nosi ustima.

Opera se završava proglašavanjem epidemije besnila.

Nasapunjano lice pušta bradu.

Radivoje Bojičić

VOŽD

*Pa nije nam lako možda
Kad imasmo takvog vožda
Vožd koji nas može tući
Vožd osoran svemogući*

*Svojoj pretnji daje for
Misli da smo narod čor
da nas može za uši vući
Da nas može motkom tući*

*Čas ozadi a čas spreda
Kao svaki čuvar reda
Pritom viče — zapoveda
Reč mu svaka puna jeda*

*Voždovstvom se svojim hvali
Misli da smo s Marsa pali
Nismo nismo
To nek kaže ovo pismo*

Žarko Đurović

Dušan Đurišić

MESO ILI KOSTI

Da čovjek ni psu
prijatelj nije
navešću dokaz prosti:
kada se gosti,
čovjek pojede meso,
a psu ostavi kosti!
I još uporno
sebe i druge laže
da su psu kosti
od mesa draže!

NA GUSLAMA

Pronalazački davo
ne daju mu mira:
i na guslama bi —
valcer da svira!

BESTIDNICE

Gnjide se ne stide
zato što su — gnjide!

PIJETAO NA DIMNJAKU

Nadimak smo
njemu dali
još u školi
kao daku:
Milovana svi smo zvali:
pijetao na dimnjaku!

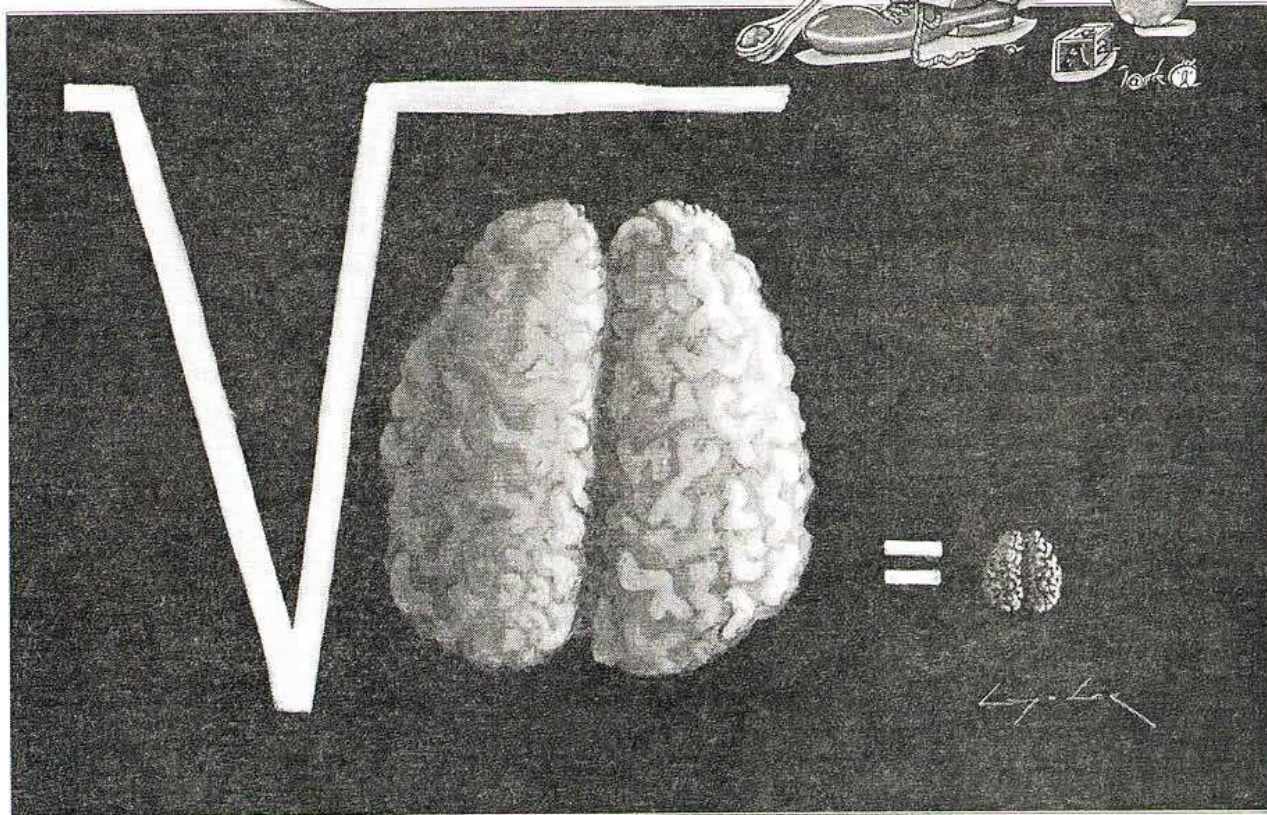
San i java

Darko Drljević

Nije sve tako crno
— pao je snijeg!

Sanjala je princa na bijelom konju.
San joj se skoro ostvario
— udala se za konja!

Jugoslavija je k'o Bog!
Za nekoga postoji, za nekoga ne postoji!

**MALI
OGLASI**

Prodajem mladu uveznu junicu. Šifra: MLADOST-LUDOST

Prodajem koke nosilje — nosivost 5 tona.

Mijenjam dobro očuvanu gornju vilicu za jedan krnjak iz donje.

Vrlo sam tendenciozan — izrađujem i prodajem tende svih vrsta.

Jeftino prodajemo trosjed. Mira i Marija.

Izručujem u Hag. Stan i hrana obezbijedeni.

Luka Lagator

ULAGANJE U KRILCA

Ogrešiće se svako ko tvrdi kako ne primećuje šta je sve, pored svih nameta, poraslo po glavama stanovnika.

Mleko u prahu, na primer.

Čak trista dvadeset grama po glavi stanovnika.

I to ne godišnje.

Mesečno.

I ne neko tamo obično AD mleko u prahu.

Nego mleko u prahu obogaćeno osiromašenim mlekom u prahu.

Onda ulošci.

Ne obični ulošci.

Nego higijenski ulošci.

I ne samo obični higijenski ulošci.

Nego i nekorišćeni higijenski ulošci.

Ima li potrebe naglašavati i to da su još i s krilcima?

Onda pasta za zube.

Pastu za zube danas možete dobiti u svakom paketu humanitarne pomoći.

Ima li potrebe naglašavati kako uz pastu sleduje i četkica. Naravno da ima jer to nije sledovanje od četkica komada jedan.

To je sledovanje od četkica komada tri, koje su takvog kvaliteta da traju baš onoliko koliko traje i jedna tuba paste.

Pa, taj čudesni izum dvadesetog veka što ga od milja zovemo toalet papir.

Dve rolne po glavi stanovnika!

Dobro, ne baš po glavi...

Istini za volju on i nije baš najboljeg kvaliteta, ali je mnogo bolji od dnevne štampe.

Ima li smisla podsećati se bojazni da će nam na inkriminisanom delu tela osvanuti krupni naslovi poput: "Otvaranje prema svetu je naša nužnost!" ili "Niko nema što Srbin imade!"

Naravno da nema.

Budućnost! To je ono čemu se treba okrenuti.

Akako bismo uopšte mogli i da pohrlimo u ono što će nas snaći u budućnosti, da se nije uključila i ta famozna cifra autobusa.

Doduše ta se cifra ne može još utvrditi, dok neko ne pronade način za sabiranje baba i žaba, jer to čemu naši ljudi poveravaju svoje glave stanovnika nisu obični autobusi.

Ima ih svakakvih: niskopodni, sporohodni, bespodni, pokretni, statični, za sedenje, za stajanje, za guranje, za otpad, za prevoz, za donekle, za odnekle, za muzej, iz delova, u delovima, bez delova, na naftu, na nizbrdo, ni za šta, ni za šta...

Ima li igde na svetu, a da to nije baš ovde gde se cepamo od otvaranja prema svetu, da se iko može pohvaliti ovakvim porastom svega i svačega po glavi stanovnika.

A to što neki tvrde kako se boljitak ne izražava u mleku u prahu, ulošcima, pasti i četkicama kom. tri, toalet papiru i autobusima, to je ništa lakše pobiti.

Jer ako će se ikad stvoriti pravo vreme i mesto za funkcionisanje berze kapitala kod nas, onda je to sad i ovde.

Siva ekonomija već plavi pred najejzdom berze kapitala.

I mada naši eksperti ne pate od preteranog hvalisanja, ono što nam oni obećavaju za petnaest do pedeset godina se već dešava našem već udešenom narodu i narodnostima.

Berza cveta zahvaljujući viškovima po glavi stanovnika.

Dojilje nude mleko u prahu za uloške s krilcima.

Bezubi nude paste i četkice komada tri za mleko u prahu.

Trudnice diluju uloške za vožnju pokretnim autobusom.

Putnici autobusa nude sve svoje viškove za dve rolne toalet papira.

I tako sve u krug.

Dok ne iscrpimo sve svet-ske zalihe mleka u prahu, uložaka s krilcima, paste i četkica komada tri, toalet papira i autobusa.

Kako, a šta onda?

Pa, onda će nam prirast svega po glavama stanovnika biti toliki da ćemo živeti u blagostanju i bez pomoći sa strane.

I više na ovim prostorima neće biti šutih i rogatih. Svi ćemo biti rogati.

Bože me prosti, ko u džungli, zvanoj komunizam.

ZAPOVEST PRVA

Na kolena! Sve niže i niže.

U travu čelo pobodi.

Nek jezik ropski čizme mi liže.

Zaskviči pseći. To mi godi.

Ode mi pevaj. Ime mi slavi.

I oglođanu kost glodi.

I dok ti se telo od modrica plavi:

Usklikni gromki pozdrav vodi!

U tminu utoni. Prigrli mrak.

Već sviknut na stradanje.

Postani drhtaj. Jer sav si strah.

Sviknut na večno padanje.

Milica Kralj

Jasmina Bukva

USTAVITE USTAV

Kad generali igraju šah,
padaju ratne zastavice.

Birokratski aparat se pušta u pogon
pritiskom na čovjeka.

Načionalizam je kao zauške.
Što se kasnije preboli,
sve su veće posledice.

Mijenjamo Ustav
— moguć svaki sporazum.

I pored anđela,
Papu čuva tjelesna garda.

Aveti prošlosti povukle su se
pred avetima sadašnjosti.

Kad vođe imaju bolesne ambicije,
narod guta lijekove.

Kalauz je prelazni oblik ključa.

Mijo Miranović – Grof

Epigram

BLOKADA

Bože dragi šta nam rade
Sve blokada do blokade
Sudbina je naših dana
Sa svih strana blokirana

Braho Adrović

JUNAČKO POVLAČENJE

Junački smo se povukli
— i tako izbjegli poraz.

Crnogorci nijesu škrtice
— tri puta su darovali državu!

Roman decenije
— autobiografija jednog POLTRONA

Ako vam je teško
— hajde da se mijenjamo.

Zef Bato Dedivanović

PRŠUTANSKA HIMNA

Oj pršuto hrano velja
Drugi su ti do koljena,
Jedina si naša želja.

Niko tebi ravan nije.
Zato budi vazda s nama
Kad se jede, kad se pije.

Oj pršuto carska hrano,
Sirotinjska pusta željo
Ljubimo ti lice slano.

Među hranom nemaš premca,
Ti si za nas slast radosti,
Dajemo ti Boga jemca.

Oj pršuto slatki sanku,
Daj onima što te žele,
Bar po jednu fetu tanku.

Bogoljub Boban Velimirović

EVO GA

(odlomak iz poeme)

Srećan je ko preživi smrt
Postupno.
Ne da je odloži.
No — da je ostavi
Za sobom.

Srećan je ko uđe u drugi život
pravnije reči — prvi.

Pravi
Koji nije na nogama,
Nego na krilima
riječi koje se pamte.

Pjesnik se rada odrastao
(Sa dvadeset i više...) —
S brkovima u pelenama,
gdje i dalje raste

U liku
Tog i tog — novim životom.

Drugi život se plaća unaprijed
A prvi unazad
Izdisajem —
naturalno.

Andrija Markuš

DOS
KO
CI

Sudbina je
u našim rukama.
U tome i jeste
problem.

Znam te demokrato kad
si sekretar partijske orga-
nizacije bio.

Dotakao sam dno života.
Najzad sam sa na svojim nogama.

Mi smo mali narod,
ali smo dobro raspoređeni u svetu.

Mi smo svoji na svome,
ali na sve užem prostoru.

Na Kosovu je zavladao informativni mrak.
Ubijen je i poslednji golub pismoša.

Nebeski narod je uvek na mlečnom putu.

Upala mi je KAŠIKARA u med.

Da je Tesla izmislio sveću,
češće bismo ga spominjali.

U pustinji koju su za sobom ostavili komunisti,
i demokratija izgleda kao fatamorgana.

Mi smo uvek za mirnu opciju.
Ako treba za to ćemo opet ginuti.

Sanjao sam da sam gladan.
San mi se ostvario.

Nisam toliko pametan
da bih popuštao svakoj budali.

Srbija i Crna Gora su dva oka
bez glave.

Rade Đergović

ŽIVA ISTINA

Čovjek je čovjeku vuk.
Zato su nam sve ovce na broju.

Na sceni je psiho-fizički egalizam.
Narod trpi, oni trpaju!?

Iznose živu istinu. Slava joj!?

Zahvaljujući biračima, izbori su protekli u redovima!?

Istina je univerzalna.
Zaobilazi se sa svih strana.

Ko radi imaće, ko gladi — ima!?

Srbi i Crnogorci su ravnopravni.
Muče ih isti ljudi.

Imamo ekološku tradiciju. Nekada smo imali tri čiste,
danas — jednu ispranu.

Ateisti su u prednosti.
Duguju, samo, narodu!?

Demokratija je daleko odmakla.

Ne nazire se!?

Nijesmo mi pasli travu.
Stigli smo poslije kosidbe.

Računajte na nas.

Od nule ste i počeli.

Pravda će pobijediti. Nedostižna je!?

AFORMIZMI:

Epitaf: Proleter i svih zemalja, ujedinjeni ste!?

Imaju najstabilnije biračko tijelo.
Sve sami puzavci.

Veljko Rajković

AKCIJE I REAKCIJE

Ja pričam o cenama, moj prijatelj o akcijama. Ja gledam lepe žene na ulici, drugi prijatelj gleda dobre akcije u ruci. Ja sanjam bolji život, treći moj prijatelj sanja bolje akcije. Vidim ja da su moji prijatelju u pravu pa počnem da kupujem akcije u okviru naše čuvene privatizacije. Kupim tako za sto maraka akcije jednog građevinskog preduzeća pa čekam mesec-dva, a akcije te firme miruju. Nema, dakle, vajde pa predem na transportno preduzeće i opet žrtvujem sto poslednjih maraka. Kad tamo još gore jer posle tri meseca akcije tog preduzeća prepovoljene. Hoću reći kupio za sto, a mogu da ih prodam za pedeset maraka. Videći šta me snašlo, pokušam s još nekim firmama, ali ne ide, pa ne ide. Zato odvojim još sto maraka za jednog advokata koji deli "akcionarske savete". A on mi lepo za sto maraka pokloni dva saveta: Kupuj samo slatke i ljute akcije. Hoću reći slatke i alkoholne firme. Tako i uradim.

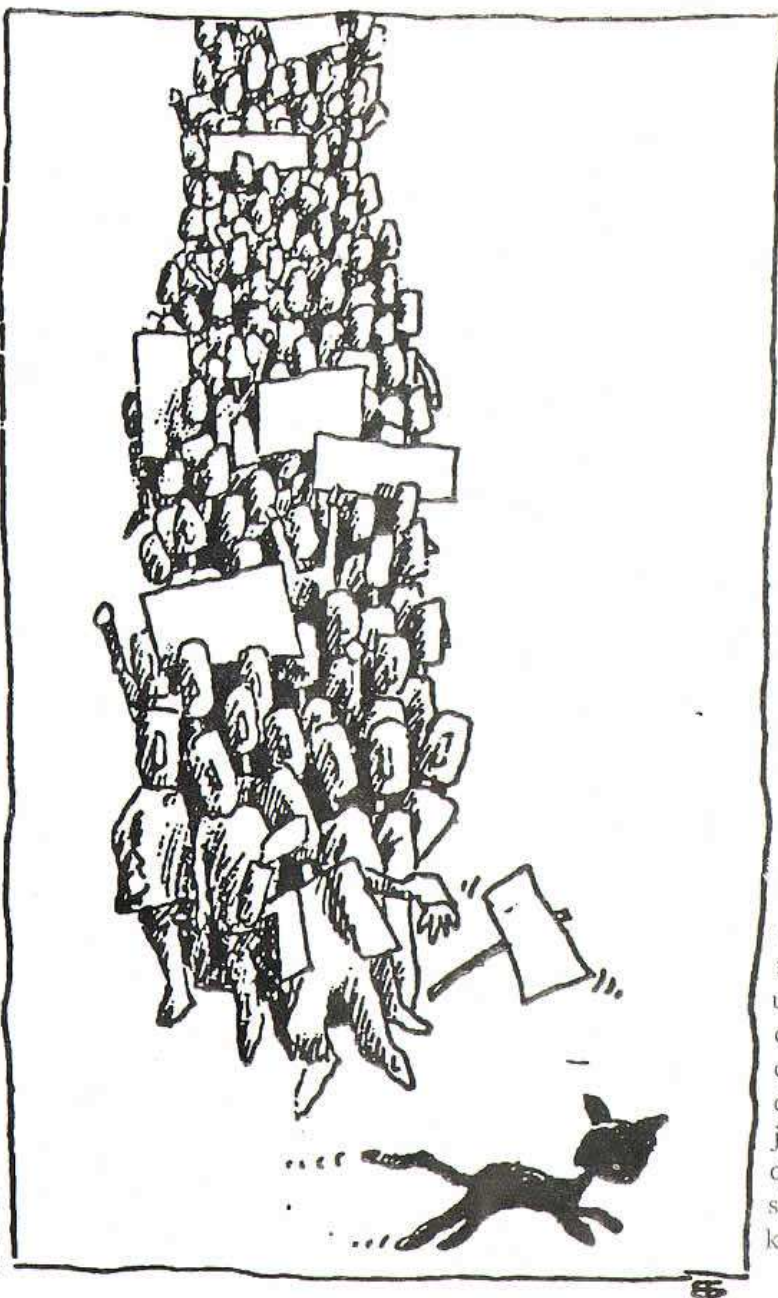
Kad je prošlo pola godine proverim ja te moje slatke i malignanske akcije i nepobitno utvrdim da i one ne stoje baš najbolje, ali da se

ipak nekako drže na početnoj vrednosti. Ali meni to malo jer akcije se kupuju da rastu, a ne da večno budu na svome: dao sto maraka, dobiću sto ako prodam. Međutim, kako da utičem na rast akcije, pitao sam se i uskoro dobio konkretan savet: kupuj i jedi čokolade, kupuj i pij vino i rakiju. Molim, ka-

žem ja pa krenem u akciju: doručujem čokoladu, ručam keks, a večerom napolitanke umočene u "vranac". Posle mesec dana vidan rezultat: Moje slatke i malignanske akcije malčice skočile. Zato krenem u još odlučniju bitku za rast mojih akcija pa nateram i familiju da mi pomogne. Čak i komšiluk. A ponekad platim u kafani nepoznatim pijancima ceh samo da bi skočile akcije moje firme za alkohol.

Prošla još jedna godina, a moje akcije ne da su skočile, već prosto ripnule uvis. Skoro se duplirale. Zato kad odem u penziju neću živeti od penzije već od akcija. Ako mi dotle izdrže jetra i bubrezi jer mi doktori rekoše da mi jetru sređuju slatkiji, a bubrege alkohol.

Bora Oljačić

AFORIZMI

Duple dnevnice onima što ćute u skupštini.

Nevolja srpskog naroda je u tome što mu je na čelu, umesto prsta, uvek bio vođa.

Nama je uvek drugi kriv. Šta je sa prvim?

Lako je Tesli bilo da pronade struju.
Što nije izmislio i kako da je plaćamo.

Našem narodu je lakše da uđe u legendu, nego u prodavnicu.

Ja sam za promene. Reče nimfomanka.

Zametnuo im je trag. Ušao je u biblioteku.

Kuća se gradi od temelja, a ruši od referenduma.

Jednom smo prešli Albaniju. Ona nas više puta.

Muževi najviše vole da spavaju sa svojim ženama.

Srđan Jovanović

IDU

DANI

I zora ima mračnu prošlost.

Izdao je knjigu, a bila mu je najbolji drug.

Da nije kukavicâ — druge bi nam ptice pjevale!

Ko zasluži minut ćutanja dosta mu se reklo.

Idu dani, a trag ostaje.

Ima ljudi koji daju sve od sebe. Međutim, mnogo je više onih koji daju sve sebi.

Vladimir Mićković

AFORIZMI

Crna Gora je zaista ekološka država. Sve pare su oprane!

ooOoo

Crnogorski pitomci sve više liče Kinezima.

Najebali smo ko žuti!

ooOoo

Pun je kao brod, a čuva se kao podmornica!

ooOoo

Srbi su zaista nebeski narod.

Živjeće samo od neba pošto sve više ostaju bez zemlje!

ooOoo

Počelo je odbrojanje: tri, dva, jedan - PALI (smo)!

Dragan Pavličić

EUREKA!

V. Bojat

ETICRAMI

O ČUDNE LI VRSTE

Dok se jedni krste,
drugi novac brste,
oblizuju prste,
o čudne li vrste!

VJEROVANJE

Koliko sam puta vjerovao njima,
da je ljeto prošlost a budućnost zima,
sad kada se mrznem i drhćem ko pseto
doće meni ljeto, kad im stavim veto,
Ja imam rješenje za opšti spas,
dosta je varanja, ne dajem vam glas!

DOS-TA

Prošlo vrijeme posta
sad im kažem DOS-ta!

PENZIJA

Blago tome ko do vijeka živi,
penziju prima, odmara na njivi.

N Ne mogu da zaspim.
Ne dâ mi muva.
Neprestano mi sleće
na glavu. Čas na nos,
čas na uvo. Velika je.
Zunzara. Njeno zuja-
nje me dovodi do ludi-
la. Međutim, na meni
se zadržava vrlo kratko, što me
onemogućava da preduzmem bilo
kakvu akciju u cilju njenog unište-
nja. A imam osjećaj da je počela da
uživa u tome da me nervira. Onog
trenutka kada sam počeo da se mi-
rim sa činjenicom da je moja glava

**M
U
V
E**

pista za njeno sletanje i uzletanje,
stvari su počele dramatično da se
menjaju. Muva više nije bila sama.
Ona je sada bila samo predvodnica
čitavog roja. Izgleda da sam pose-
dovao nešto vrlo privlačno za ove
insekte. Više nije bilo ni teorijske
šanse da zaspim. Muve su na mene
sve više atakovale sa više nego ja-
snom namerom da se na meni odo-
maće.

Bio sam nemoćan.

Zato sam definitivno odlučio.

Ako se ponovo rodim, učiniću
sve da ne budem govno.

ČOVEK I ZVER

Gde je narod lud,
krave ne mogu da dođu do izražaja!

I vino je bolje kad odleži, a kamoli čovek.

U meni su se dugo borili čovek i zver.
A onda je pametniji popustio.

Pokojnik izgleda kao da je živ.
Toliko je danas medicina napredovala.

Nije strašno što su krave lude.
Za senatore konkurišu samo konji.

Ja sam kritikovao novu vlast,
još dok je ona bila u opoziciji.

I kada puzimo, mi ne klečimo!

Narodnom poslaniku je ukinut imunitet.
Sada može da siluje, pljačka, ubija...

OSNOVNO OBRAZOVANJE

Pobijedili smo, ali je rezultat nepovoljan.

Govori kao da će sto godina živjeti
a krade kao da će sutra umrijeti.

Dok je bio na njoj,
ona nije imala ništa na sebi!

Djeca se boje mraka,
a mrak se ne boji ničega.

Završio je osnovnu školu,
a sporedne ga nijesu interesovale!

Ilija Lakušić

PALJBA

Dosta nam je istine.
Kažite vi nama kako je stvarno bilo.

Naš cilj je čovjek.
Nišani. Pali!

Dok mi kaskamo za Evropom,
Afrika nam je za petama.

Zahvaljujući gravitaciji
i mi nečemu težimo.

Biti na vlasti doživotno...
Takva prilika se pruža
samo jednom u životu.

Radivoje Bojičić

SJEĆANJE NA SEKS

Volim seks i rado ga se sjećam.

Savij kičmu,
pa primi medalju!

*Još u dvanaestom vijeku ovdje se jelo
kašikom i viljuškom,
a i danas bi da ima šta.*

Himna nebeskog naroda:
Tamo visoko...

Milan Bešlić

NEVINOST ZAŠTITE BEZ

Nevini su krivi što se ništa ne rađa.

Popeo nam se na glavu
da bi bolje vidio kuda nas vodi.

Volim prolazne stvari.
Život, na primjer.

Pavle Kovačević

ISKUPLJENJE

I dovedoh ga na hridinu, ponad besnih talasa velikog mora, i rekoh im:

— Odista, dobih od Gospoda znake nesumnjive. I gledam vas, jake među muževima, i slavne po delima, i bogate u imanju svojemu, gde sve gubite u bezverju velikome.

A oni mi rekoše da veruju.

Onda im opet rekoh da ne veruju. I rekoh im da siđe na mene glas, i reč, da će oni koji veruju zarad vere svoje preplivati duboka mora, i ništa izgubiti neće.

nego će steći i imati, i blaženi biće na svetu, i ovome i onome.

I poštujući reč moju, i verujući u poslanje moje, a da bi se od bezverja iskupili, svi se odmah baciše u dubine. I nekoji, što ne umedoše da plivaju, odmah potonuše, a oni drugi otplišaše, i pojede ih daljina na oči moje.

I ja se vratih u selo, i nastavih nositi blagu reč, i otpočeh uživati u blagu njihovom, i u ženama njihovim, veoma.

Voja Ivanović

NIJE ZA PRICU

*Ludo smo se proveli.
Nemamo pojma ni gde smo bili,
ni šta smo radili.*

*Pametne Srbe može da spase
samo luda sreća.*

*Naređenje je stiglo sa najvišeg mesta.
Iz podzemnog skloništa.*

*Veća riba guta manju.
Velika Srbija
Srbiju.*

*Svezali smo creva u čvor.
Da ne zaboravimo
kada smo poslednji put jeli.*

*Demonstracije bi prošle mirno
da se narod nije okupljao.*

*Njegov bi zaokret bio i veći
da je krug imao više stepeni.*

*Srbi su veliki narod.
Nema rata koji ih može zaobići.*

*Ako svi ne poginemo,
od nas neće biti ništa!*

Ubijeni su van životne opasnosti.

*S njim nismo u srodstvu.
Može da nam radi šta hoće.*

*Niko njegov nije umro prirodnom
smrću. Nećemo ni mi.*

*O njemu se može sve reći
u jednom aforizmu.
Samo, ima li smisla trošiti toliko reči?!*

*Ako su Srbi mogli biti Jugosloveni
što Jugoslavija ne bi bila Srbija!*

„Slobodno!” — ču se glas iz ćelije.

Ilija Marković

Dobili smo bitke i rat, izgubili narod i teritorije!
Ljubiša Mihajlović

*Živimo zbog vreće novca i jedne žene,
sve ostalo je obična trgovina.*

*Muka je kad čovjek mora ćutati:
bilo od straha, bilo od bruke.*

*Ljudi se dijele
na one koji ponekad nešto traže
i one kojima vječno nešto treba.*

*Sudbina jednog otimanja:
Tito je oteo vilu arhitekti,
Milošević Jovanki,
na kraju je NATO sve pomirio.*

Predrag V. Mugoša

NA SVOM MJESTU

Tek u zatvoru je dokazao
da je čovjek na svom mjestu!

Kad smo ostali sami,
i neprijatelje smo crpili iz svojih redova!

Oni koji ne mogu da svare vlast,
pate od zatvora!

Vukota Rakonjac

De ima dima, ima i pršute.

Kako se osjećamo bez struje? Naelektrisano.

Saša Marković

BOGU BOŽJE...

Bog sve vidi, ali ni davo nije ćorav!

Kad zagusti, i ateisti se mole Bogu

Šaban Dizdarević

DVIJE REKOH...

*Ne samo da je ispunio sve uslove za ambasadora,
no ih je i prepunio.*

*Svi putevi vode u RIM,
sem jedan u — HAG.*

Mirko Asanović

ZAK(L)ONI

Lakše im je i žuč popiti nego istinu progutati.

Skapaće mijenjajući kape!

*Marks napisao,
a socijalisti pokrali!*

*Miliji su im telohranitelji
nego hranitelji!*

*Kad se bave kriminalom
to je politika,
a kad se bave politikom
to je kriminal!*

*Što su za nas zakoni,
za njih su zakloni.*

Peda Puletić

Vladislav
Vlahović

Na svadbe i rodendane više i ne zove niko živi, pa procijeni majčin sine ići ili ne ići nezvan.

Što god da skontaš ne valja. Naročito ne valja ako odeš. A ako ne odeš, čim te sretnu vele: "A gdje bi ti na ono naše veselje? A što ne dođe kad znaš da si vazda kod nas pozvan i da su ti naša vrata širom otvorena, i tebi i svakome tvome. Evo pitaj koga očeš, poštenoga, je li od pamtivijeka tako kad si ti u pitanju. Koliko sam samo puta pitao jadan ne bio — fala Bogu, što ga ovo nema k nama? Da mu nije šta, daleko bilo, mrzno što se mi veselimo..."

Zato naši ljudi i ne vole veselja. To je velika glavobolja i zabuna ni oko šta. I najpametniji u tome se izgube i zavrzu, pa ispada da su nam svi zamuzeni i čuketni, kao da ih je grom gadao, gdje god se okupi više od dvoje-troje. Zna se brate, zbog toga se najradije ide na pokajnice. Za to je dovoljno da neko dođe do "Pobjede". (Isključivo zbog one dvije zadnje strane, a za nas nije stara do četrdeset dana). Još ako nije taj dan zakazano oranje, nema šta da se misliš, bez da ideš, pošto se sve ostalo može odgoditi, bez oranje što ne može, bez konja. Za slučaj da se ne pojaviš, niko ti ne zamjera ako i po kome poručiš da ti stiže "onaj s konjima", jer ako to otkažeš, možeš posle ti umrijeti dok dođeš ponovo na red da uzoreš (pa da budeš ti jedino ništa sjeme koje su tvoji te godine u zemlju bacili). Tamo daleko, čim se pokloniš pokojniku, izmakneš se malo, tobož da dođeš sebi, i pričekaj hoće li ko od tamonjegove rodbine uhvatiti te pod ruku i povesti u stranu, pa zamoliti da baš ti rečeš par riječi na kraju. Kud ćeš veće sreće nego, ako ti se to desi? Još kad te zakumi i zamoli, a uz to reče: "Niko ovdje brate, to ne umije bolje od tebe, kad hoćeš i kome hoćeš. Ti tačno znaš šta narod voli da čuje o ovoj našoj pokojnoj ništa robi, što nas je imao Bog na umu da ga uzme kad smo se najmanje nadali, dok nas nije još obrukao i u crno zavio, bez lijeka, kako smo se od njega nadali. Nije no ima Boga, Boga mu njegovoga.

Pa nakiti i začini po tvojski da izmamiš suzu i iz kamena (bolje je i za tebe da pomisle da si pametan). Dako se onda razali i nekome od ove naše ostale fukare neslane, što nećemo dočekivati da im vidimo noge naprijed, da ako je neko došao sa strane ne vidi baš odmah, da smo ovo jedva čekali. Ne trebaju ti ništa biografski podaci, u povjerenju, oni ih nije ni imao nego ih slobodno uzmi provizorno (iz nekoga ranijega govora, možeš...) I sam znaš koliko je to beznačajno, jer ovdje se svak davno rodio, imao nesrećno djetinjstvo, bez mogućnosti za školovanje, i svak je u ratu učestvovao i bio ranjavan pa makar oklasinom. Jes, pa da se niza stube sprcao, ali nije

mogao proći da se bar krvlju ne potpiše, kad već nije znao pisati, pa nije ni čudo što nam je svako šašavo, no se bojim da me ko ne čuje, da se ni danas ne mogu strpljeti da ne lajem... Ovdje su ti jadan tuče krvavije nego kod drugih naroda ratovi. I sa manje mozga, nego kod tebe, može se tragedija sastaviti, pošto jedino ovdje nikad ne znaš, zbog čega ti biju po lubini, mršikaju te i čutekaju... Ovdje se ne moliš Bogu da ti nešto da nego da te što prije uzme, da nemaš prostora i vremena da pokažeš kolika si ništa roba...

Zato navezi sitnijem vezom sve što ti padne na pamet, a valja da posumnjaju o kome se radi, da misle da bi bio velikan da je dočekao predizbormu kampanju, pa ako ispane dobro zvaćemo te opet kad god neko od našijeg počine, jer ti najljudskije brate govoriš o nama. Unaprijed ti za sve do sad hvala, i gdje čuo i gdje ne čuo, a ima tu i par rukovodilaca, pa nije loše da te primijete, za života...

Ako si kome od našijeg što ostao dužan, nikome ne vraćaj ništa (reci ja sam ti rekao), pa nam vrni kad zažmurimo, jer na ovome svijetu mi smo se dosta dobro snašli, ali će biti muka kad se bude mrlo, a ti znaš valjda koliko se ovdje drži do toga, a naši se od kolijevke počinju zaduživati...

Zato imaj ovo na umu za u buduće. Ela, dao ti Bog i od moga zdravlja, onoliko koliko ti zafali da me nadživiš za taj dan, pa da i meni rečeš par riječi potvojski. Još kad bi stio to unaprijed sročiti, pa da mi pročitaš bar dva dana prije, i samo da ne spominješ, ono onda o onome, zbog onoga? I oca da mi ne spominješ, jer te su trice već zaboravljene, a sve ostalo slobodno da navedeš? Vjeruj mi kad bi mi se svidjelo ne bih čekao do sutra nego bih se okupao, obukao, obrijao i odma objesio i to ne bilo gdje nego u dnevnu sobu, da ne gube vrijeme i da me traže, a pitanje je bi li me i tražili, koliko su poneseni za mnom, dok lovci ne bi na mene nabasali, pa da posle ljudi ni krivi ni dužni pišu izjave. Još bih u džepu pismo ostavio, da ne sumnjaju da je i mene neko držao na oku, i da se ne pronosu glasovi da mi je to zbog onoga sa onom, ne daj Bože. Da ne moraju da izvode organe i ne dangube nego da reču fala Bogu, ko i mi danas, i samo jave tebi i daju u "Pobjedu", a već imam i tu crkavicu za ne daj Bože, da me ne kunu za svoje ništa pare, pa da jednom i ova štenad čuju ko sam bio ja, jedna im majka".

A ti se malo nečkaš i tobož braniš. A kad pristaneš, obavezno došapneš da to ne bi ni za koga drugo, pa sad da ih je deset sve na jednoj vatri u dim pretvoreno, da se zna da je tvoja riječ mimo druge i da je sreća umrijeti kad si ti dobre volje. Da vide da im je džabe što su se nakrali i napunili, kad je tebe nemoćuće kupiti, a mrijeti se mora...

NEĆE KVALIFIKOVATI